

2 මිදි පොකුර

ජපන් සාහිත්‍යය කලාත්මක වශයෙන් ඉතා උසස් වූ කෙටිකතා රාශියකින් සමන්විත ය. තෝරාගත් ජපන් කෙටිකතා කිහිපයක් සිංහලයට පරිවර්තනය කරමින් සම්පාදිත “අසලියා මල්” නමැති කෘතියෙන් මේ කෙටිකතාව උපුටාගන්නා ලදී. අර්ෂිම තබෙඔ විසින් රචනා කරන ලද මෙය සිංහලට පරිවර්තනය කරන ලද්දේ මහාචාර්ය ආර්ය රාජකරුණා විසිනි.

මම කුඩා කල විත්‍ර ඇදීමට බෙහෙවින් ප්‍රිය කෙළෙමි. මා ඉගෙනීම ලැබූ පාසල යොකොහම නගරයෙහි යම-නො-නෙ නම් ස්ථානයෙහි පිහිටා තිබුණි. එය වනාහි බටහිර ජාතිකයන් පමණක් වාසය කළ නාගරික පෙදෙසකි. මගේ පාසලෙහි ඉගැන්වීමෙහි යෙදී සිටි ගුරුවරු සියලු දෙන ම පාහේ විදේශිකයෝ වූහ. පාසලට යන එන හැම විට ම මෙන් මට හෝටල් හා බටහිර වෙළෙඳ සමාගම් ආදිය පේළියට පිහිටා තිබූ, මුහුදු අසලින් වැටී තිබුණු මාර්ගයෙහි ගමන් කිරීමට සිදු විණි. එකී මාර්ගයෙහි මුහුදු පැත්තේ සිට බලන විට තද නිල් පැහැති ජලය මත යුදු නැව් හා වෙළෙඳ නැව් රාශියක් එක දිගට නැංගුරම් ලා තිබෙනු දිස් විණි. නැව්වල දුම් නළ කුළින් දුම් නගිමින් තිබීමත් කුඹගස්වල මුදුනෙහි විවිධ රටවල කොඩි ලෙළ දෙමින් තිබීමත් අතිශයින් චිත්තාකර්ෂණීය දර්ශනයක් විය.

මම නිතර නිතර වෙරළට වී එම දර්ශනය නැරඹීමට ද ආපසු ගෙදර පැමිණ මතකයේ රැඳුණු කොටස හැකි තරම් ලස්සනට විත්‍රයට නැඟීමට ද ඇඹිබැහි වී සිටියෙමි. එතෙකුදු වුවත් මුහුදේ විනිවිද පෙනෙන්නාක් බඳු නිල් පැහැය, සුදු පැහැති රුවල්නැව් ආදියෙහි ජලය යට ගිලුණු පෙදෙස අසලින් ගෑ තද රතු පැහැය මා ළඟ තිබූ පාට වර්ගය මගින් දක්ෂ ලෙස සිතුවම් කොට දැක්වීම අසිරු කාර්යයක් විය. කොපමණ වෙහෙස දරුවත්, එකී දර්ශනය ස්වාභාවික ලෙස පාට කිරීමට මම අපොහොසත් වීමි.

පාසලේ සිටි මගේ මිත්‍රයකු ළඟ තිබූ පිටරටින් ගෙන ආ පාට වර්ගයක් ගැන මට හදිසියේ ම සිහිපත් වීණි. විදේශිකයකු වූ මගේ මිත්‍රයා මට වඩා අවුරුදු දෙකක් පමණ වැඩිමහල් ය. එබැවින් ඔහු මට වඩා හුඟක් උස මහත ළමයෙක් විය. ජිම් නමැති එකී ළමයා ළඟ තිබූ උසස් ම වර්ගයට අයත් ඒ පාට ජාතිය පිටරටින් ගෙන්වූවකි. කුඩා, සතරැස්, සන පාට කැබලි දොළහක් සැහැල්ලු ලී පෙට්ටියක් තුළ දෙපේළියට අඩුක්කොට තිබිණි. එහි තිබූ කොයි පැහැයත් සිත් ඇදගන්නාසුලු යි. විශේෂයෙන් ම තද නිල් පාට හා තද රතු පාට පුදුම එළවන තරම් අලංකාර යි. ජිම් මට වඩා උස මහත ළමයෙකු වුව ද ඔහු විත්‍ර ඇඳීම අතින් මට වඩා බෙහෙවින් දුර්වලයෙකි. එහෙත් ඔහු ළඟ තිබුණු දියසායම්වලින් පාට කළ විට දුර්වල විත්‍රයක් වුවත් හඳුනාගැනීමට නොහැකි තරම් වර්ණවත් ලෙස දිස් වීණි. ඒ ගැන හැම විට ම මෙන් මා තුළ ඊර්ෂ්‍යාවක් හටගනී. එබඳු පාට වර්ගයක් ඇත් නම් මට වුවත් ලස්සනට ඇඳීමට පුළුවනි. මා ඇඳි මුහුදු දර්ශනයේ අස්වාභාවික වර්ණය ගැන මා තුළ අප්‍රසාදයක් හටගනී. එදින සිට ජිම්ගේ දිය සායම් කෙරෙහි පහළ වූ දඩ් ආසාවෙන් මම පෙළෙන්නට වීමි. එසේ වුවත් මගේ බියසුලු ස්වභාවය නිසා, එබඳු පාට පෙට්ටියක් අරන් දෙන ලෙස තාත්තාගෙන් හෝ අම්මාගෙන් හෝ ඉල්ලා සිටීමට මම පසුබට වීමි. එකී දිය සායම් කෙරෙහි පහළ වූ ආසාව දිගින් දිගට ම මගේ සිත් තුළ ලියලමින් තිබිණි. මෙසේ දින කිහිපයක් ගත වීණි.

දැන් සිතා බලන විට එය කවදා සිදු වූවක් දැයි හරි හැටි මගේ මතකයට නො නැගේ. එකල මිඳි ගෙඩි පැසී තිබුණු හෙයින් එය හේමන්ත සෘතුවේ සිදු වූවකැයි සිතේ. සිත සෘතුව එළඹෙන්නට පෙර හේමන්ත සෘතුවේ බොහෝ විට දක්නට ලැබෙන ආකාරයේ කාලගුණයක් එදින පැවති බව මතක යි. එය ඇත ආකාශයේ කෙළවර දක්වා විනිවිද පෙනෙන අයුරින් භොදින් පායා තිබුණු දිනයකි. අපි ගුරුතුමිය සමඟ දවල් ආහාර ගනිමින් සිටියෙමු. එම ප්‍රීතිමත් අවස්ථාවෙහි පවා මගේ සිත අසහනයෙන් පෙළෙමින් තිබිණි. මගේ සිත තුළ එදින අහසෙහි මෙන් නො ව අඳුර අරක් ගත් සේ ය. මම හුදෙකලා ව කල්පනාවෙහි නිමග්න ව සිටියෙමි. සැලකිල්ලෙන් බලන කෙනකුට මගේ මුහුණ මැලවී ගියාක් මෙන් පෙනෙනු නියත යි. ජිම් සතු පාට වර්ගය කෙරෙහි මගේ සිත් තුළ පහළ වූ ආසාව මට මැඬ පවත්වාගත නො හැකි ය. මගේ ළය රිදුම් දෙන තරමට ම මගේ ආසාව ප්‍රබල වීණි. ජිම් මගේ සිත තුළ පවතින අදහස ගැන දැන, සිටින බවට කිසිදු සැකයක් නැතැයි සිතූ මම ඔහුගේ මුහුණ දෙස භොරැහින් බැලුවෙමි. ඔහු කිසිවක් නො දන්නාක් මෙන් ප්‍රීතිමත් ලෙස සිතා සෙමින් ද පසෙකින් වාඩි වී සිටි සිසුන් හා කතාබහ කරමින් ද සිටියි. ඔහු මගේ සිත තුළ පවතින අදහස ගැන දැන ඊට සිතා සෙන්නාක් මෙන් හැඟිණි. ඔහු කතාබහ කරමින් 'ඔන්න බලනවා, අර ජපන් ළමයා මගේ දිය සායම් භොරකම් කරනවට කිසි ම සැකයක් නෑ' යි කියන්නාක් මෙන් සිතීණි. මගේ සිතේ අප්‍රසන්න බවක් ඇති වීණි. එහෙත් ජිම් තුළ මා ගැන සැකයක් ඇති වී තිබෙන බව පෙනෙත් ම, ඔහුගේ දිය සායම් කෙරෙහි හට ගත් මගේ ආසාව ද, ක්‍රමයෙන් වැඩෙන්නට විය.

එමෙන් ම, බියසුලු ගතිගුණවලින් යුත් මා කතාබහ කරන විට, කිය යුතු දෙය කියාගත නො හැකි ව අතරමඟ නතර කරන ස්වභාවයෙන් යුක්ත වීමි. එබැවින් මම වැඩි දෙනකුගේ

ආදරයට භාජන නො වීම්. මට එතරම් යහළුවන් ද නැති තරම් ය. එදින දවල් කැමට පසු අනිකුත් ළමයි කඩසර ලෙස ක්‍රීඩා භූමියට ගොස් දුවපනිමින් සෙල්ලම් කිරීමට පටන් ගත්හ. එහෙත් මම පමණක් අප්‍රාණික ලෙස තනියම පන්ති කාමරයට වී සිටියෙමි. එළිමහන ආලෝකවත් වුව ද පන්ති කාමරය මගේ හඳවන මෙන් ම අන්ධකාරයි. මා පුටුවේ හිඳගෙන සිටින අතර මගේ ඇස් විටින් විට ජිම්ගේ මේසය දෙසට යොමු වීණි. පිහියකින් මේසේ උඩ නොයෙක් දේ කුරුටු ගා තිබේ. අතේ ගැවුණු කුණු තැවරීමෙන් තද කප් පැහැ ගැනුණු මේස පියන විවෘත කළ විට එහි ඇතුළත් පාඩම් පොත් හා සටහන් පොත් සමඟ ගල්ලෑල්ලත් ළා බොර පැහැති පාට පෙට්ටියක් තිබෙනු දැකිය හැකියි. තව ද එම පෙට්ටිය තුළ තද නිල් පාට හා තද රතු පාට කුඩා පාට කැබලි අඩුකකොට තිබෙනු දැකිය හැකියි. මගේ මුහුණ රතු වී ගියාක් මෙන් දැනිණි. මට නො දැනුවත් ව ම මගේ බැල්ම අහකට යොමු වීණි. කෙසේ වුව ද ඊළඟ මොහොතෙහි නැවත වරක් ඔහුගේ මේසය දෙසට මගේ දෑස ඇදී ගියේ ය. මගේ ළය පෙදෙස “ඩොං” “ඩොං” ගා ගැහෙන්නට වන. මට වේදනාවක් දූනෙන්නාක් මෙනි. මම නිසසල ව හිඳගෙන හුන්නෙමි.

එතෙකුදු වුවත් මගේ සිත අමනුෂ්‍යයකු විසින් ලුහුබැඳී කලක සේ නො සන්සුන් ස්වභාවයෙන් යුක්ත වීණි.

නැවත වරක් පන්ති කාමරයට ඇතුළු වීම පිණිස සිනුව නද දිණි. මම එක් වරට ම නිගැස්සී නැඟී සිටියෙමි. ළමයින් මහ හඬින් සිනාසෙමින්, කැකෝ ගසමින් අත් සේදීම පිණිස නාන කාමරය දෙසට දුවගෙන යනු කවුළුව තුළින් පෙනිණි. සැණෙකින් මගේ හිස අයිස් මෙන් සීතල විය. මා තුළ අප්‍රසන්න බවක් හටගති. මම ගැහිගැහී ජිම්ගේ මේසය අසලට ගියෙමි. අඩක් සිහිනයෙන් මෙන් මම ඔහුගේ මේසයේ පියන ඇර බැලුවෙමි. මා සිනා සිටි අයුරින් ම එහි ඔහුගේ සටහන් පොත් හා පැන්සල් පෙට්ටිය තිබුණු අතර මගේ සිහියේ රැඳුණු පාට පෙට්ටියක් තිබුණු බව කිව මනා ය. කවර හේතුවක් නිසා දැයි නො දනිමි, මම කල්පනාවෙන් තොර ව මෙන් වට පිට බැලුවෙමි. එක් වර ම දිය සායම් පෙට්ටියෙහි පියන විවෘත කෙළෙමි. එහි තිබුණු තද නිල් හා තද රතු පැහැති සායම් කැබලි දෙක රැගෙන වහා ම මගේ සාක්කුවේ දමාගන්නෙමි. ඉක්බිති ගුරුතුමිය පැමිණෙන තුරු පේළි ගැසී සිටින ස්ථානයට වේගයෙන් දුවගෙන ගියෙමි.

අපි තරුණ ගුරුතුමිය පසු පස ගමන්කොට පන්ති කාමරයට ඇතුළු වී තම තමන්ගේ පුටුවල හිඳගතිමු. ජිම්ගේ දෙනෙතින් නිකුත් වූයේ කෙබඳු බැල්මක් දැයි දැකගැනීම පිණිස ඔහුගේ මුහුණ දෙස බැලීමට මට අවශ්‍ය වීණි. කෙසේ වුව ද, එසේ කිරීමට මම අපොහොසත් වීමි. මගේ ක්‍රියාව කිසිවකුගේ සැකයට භාජන වූ බවක් නො පෙනිණි. එබැවින් මම නො සන්සුන් වුව ද සන්සුන් ලෙස සිටීමට වෑයම් කෙළෙමි. මගේ සිත් දිනාගත් තරුණ ගුරුතුමිය යමක් පැහැදිලි කරන හඬ දෙසවනෙහි වැකිණි. එනමුදු ඇය පවසන දෙය ස්වල්පයකුදු මට නො වැටහේ. ඇයත් පුදුමයෙන් යුතු ව මා දෙස බලා සිටින්නාක් මෙන් පෙනිණි.

එදින පමණක් ගුරුතුමියගේ දෑස දෙස බැලීමට මම බියෙන් සිටියෙමි. මෙසේ කාලය ගෙවී ගියේ ය. සියලු දෙනා ම උනුන් සමඟ කසුකුසු ගාමින් සිටින්නාක් මෙන් හැඟී, පැයක් පමණ ගත වීණි.

පන්තිය අවසන් වන සිනුව නාද වීණි. මට සැහැල්ලු බවක් දැනී මම සැනසුම් සුසුමක් හෙළුවෙමි. ගුරුතුමිය පන්ති කාමරයෙන් පිට වී ගියාට පසු, මගේ පන්තියේ සිටින ලොකු ම, දක්ෂ ම ළමයා මගේ අතේ වැලමිට ළඟින් අල්ලාගෙන, “පොඩ්ඩක් මෙහාට වරෙන්”

යැයි කීවේ ය. ගෙදර දී ඉටු කිරීමට නියමිත වැඩ කොටස අතපසු කිරීම ගැන ගුරුතුමිය විසින් ප්‍රශ්න කෙරුණු කලක සේ මගේ පපුව ගැහෙන්නට වන. මම කිසිවක් නො දන්නා ලෙස හැකි තාක් දුරට සන්සුන් ව සිටීමට තැත් කෙළෙමි. ඔය අතර මම ක්‍රීඩා භූමියේ මුල්ලකට කැඳවාගෙන යනු ලැබීමි.

“උඹ ජිමගේ දිය සායම් අරගත්තා නේ ද? මෙහාට දීපන්.”

ඔහු මෙසේ කියමින් තම ලොකු අත විදහා මා හමුවට දික් කෙළේ ය. එවිට හිත සන්සුන් කරගත් මම, “දිය සායම් මා ළඟ නෑ” යි හිතට ආවක් කීවෙමි. ඒ අවස්ථාවෙහි යහළුවන් තුන් හතර දෙනකු සමඟ මා අසලට පැමිණි ජිමි තරමක් ගොත ගහමින් මෙසේ කී ය : “විවේක කාලෙට ඉස්සෙල්ලා මම සායම් පෙට්ටිය ඇරලා බලලා තිබ්බා. එතකොට එක කැල්ලක් වත් අඩු වෙලා තිබුණේ නෑ. පස්සේ බලන කොට පාට කැලි දෙකක් අඩු යි. අනික විවේක කාලෙ දී පන්ති කාමරයේ හිටියෙ උඹ විතරක් ම යි.”

මගේ හොරේ අසු විණැයි සිතීමි. මගේ හිස තුළට ලේ ධාරාවක් ගලා අවුත් මගේ මුහුණ රත් පැහැ ගැනුණු ලෙසක් දැනීමි. එහි සිටි තැනැත්තෙක් හදිසියේ ම මගේ සාක්කුවට අත දැමීමට තැත් කෙළේ ය. ඔහු වැළැක්වීමට මම මහත් වැයමක් දැරුවෙමි. එහෙත් කිහිප දෙනකු අතර තනි කෙනකුට කුමක් කළ හැකි ද? එම මොහොතෙහි මගේ සාක්කුවේ තිබී විදුරු බෝල හා ඊයම් ගුළි සමඟ දිය සායම් කැබලි දෙකක් එළියට ඇදී ආවේ ය. “මෙන්න බලාපන්” යැයි කියන්නාක් බඳු මුහුණක් දාගත් ළමයි පිළිකුල් සහගත ව මා දෙස රවාගත්ගමන් සිටියහ. මගේ සිරුර ගැහෙන්නට පටන් ගනී. මගේ දෙනෙන් අඛියස අඳුරු වී ගියේ ය. එය යහපත් කාලගුණයකින් යුත් දිනයක් විය. විවේක කාලය බැවින් සියලු දෙන ම ප්‍රීතිමත් ලෙස සෙල්ලම් කරමින් උන්න. එහෙත් මම පමණක් මලානික ස්වභාවයකින් යුතු ව සිටියෙමි. මා එබඳු දෙයක් කෙළේ ඇයි? දූන් ඉතින් කරන්නට දෙයක් නෑ. මං ඉවර යි. මෙසේ සිතෙන් ම බියගුල්ලකු වූ මට හුදෙකලා බවක්, ශෝකාකූල බවක් දැනීමි. මම සිහින් හඬින් හඬන්නට වීමි.

“ඇඬුවට බය වෙයි කියලා හිතන්ඩ එපා” යැයි පන්තියේ ලොකු ම, දක්ෂ ම ළමයා මට විහිළු කරන්නාක් බඳු, මා හෙළාදකින්නාක් බඳු කටහඬකින් යුතු ව කීවේ ය. සියලු දෙන ම එකතු වී, මා උඩ තට්ටුවට ඇදගෙන යෑමට තැත් කළහ. මම නො සෙල්වී සිටියෙමි. එහෙත් අවසානයේ දී මම අධෝරාශ්‍රයට පත් වීමි. ඔවුහු මා තරප්පු පේළිය දිගේ උඩ තට්ටුවට ඇදගෙන ගියහ. මගේ පන්තිය භාර මගේ සිත් දිනාගත් ගුරුතුමියගේ කාමරය තිබුණේ එහි ය.

ජිමි කාමරයේ දොරටුවට තට්ටු කෙළේ ඇතුළු වුණාට කමක් නැද්දැයි ඇසීමට මෙනි. ගුරුතුමිය “ඇතුළට එන්න” යනුවෙන් සිහින් හඬින් කියනු ඇසීමි. එකී අවස්ථාවෙහි ඇගේ කාමරයට ඇතුළු වීම තරම් මා අප්‍රිය කළ කාර්යයක් තවත් නූවූ තරම් ය.

ගුරුතුමිය කිසිවක් ලියමින් සිටියා ය. හුඟ දෙනකු එක් වරට ම කාමරයට ඇතුළු වනු දුටු ඇය තරමක් පුදුමයට පත් වූ බවක් පෙනීමි. ඇගේ කෙස් කලඹ පිරිමියකුගේ මෙන් කොටට කපා තිබීමි. ඇ තම කෙස් කලඹ දකුණතින් පිරිමදිමින්, තම කාරුණික මුහුණ අප දෙසට යොමු කලා ය. ඇ තම ගෙල තරමක් පැත්තකට ඇල කරගෙන සිටියා ය. ඒ අප පැමිණි කාරණය කුමක් දැයි අසන්නාක් මෙනි. එවිට ලොකු ම, දක්ෂ ම ළමයා ඉදිරියට පැමිණ මා ජිමිගේ දිය සායම් කැබලි සොරකම් කළ පුවත ඇයට විස්තර කෙළේ ය. ඇගේ මුහුණ මඳක් අඳුරු පැහැ ගනී. ඇ, ඇඬෙන්නට ළං වුණු මගේ මුහුණත් අනිත් ළමයින්ගේ මුහුණත් දෙස

මාරුවෙන් මාරුවට බලමින් ගැඹුරු බැල්මක් හෙළාගෙන සිටියා ය; අනතුරු ව එකී සිද්ධිය සත්‍යයක් දැයි මගෙන් ප්‍රශ්න කළා ය. එය සත්‍යයක් වුවත් මා එතරම් ම නරක ළමයකු බව මගේ සිත් දිනාගත් ඇයට පැවසීම මගේ හිතට මහත් වේදනාවක් ගෙන දෙන කරුණක් විය. එබැවින්, මම ඇයට පිළිතුරු දෙනු වෙනුවට කඳුළු සළා හඬන්නට වීමි.

ගුරුතුමිය ටික වේලාවක් මා දෙස බලාගෙන හුන්නා ය; ඉක්බිති, අනික් ළමයින් දෙසට හැරී, “දන් ඉතින් ගියාට කමක් නෑ” යි සන්සුන් ලෙස කීවා ය. ඔවුන් එතරම් සැහීමට පත් නුවූ බවක් පෙනිණි. ඔවුහු ශබ්ද නඟමින් පහළ තට්ටුවට බැස ගියහ.

ඇ ටික වේලාවක් යන තුරු වචනයක් වත් නො දොඩා මා දෙසට වත් නො හැරී, තම නියපොතු දෙස බලාගත් ගමන් සිටියා ය. අන්තිමේ දී ඇ සන්සුන් ලෙස නැගිට මා ළඟට අවුත් මා වැලඳගැනීමට මෙන් මගේ උරහිස් මත දැන තබාගෙන සිටියා ය; “පාට කැලි ආපසු දුන්නා ද” යි සිහින් හඬින් විචාළා ය. පාට කැලි ආපසු දුන් බව නිශ්චය වශයෙන් ඇයට ඇඟවීම පිණිස මම හිස සැලීමි.

“ ඔය ළමයා කරපු වැඩේ වැරදි යි කියලා දන්නවා නේ ද” යි ඇ නැවත වරක් සන්සුන් ලෙස මගෙන් ප්‍රශ්න කළා ය. මම වෙවුලන්නට වීමි. මම දෙනොල හපාගෙන සිටියෙමි. එතෙකුදු වුවත් මගේ මුඛින් ඇඬුම් හඬ නික්මිණි. මගේ දෙනෙතින් කඳුළු ධාරා ඇදහැලෙන්නට විය. ඇය මගේ උරහිස් දෙකින් අල්ලාගත් ගමන් ම මා මිය යනවා නම් යෙහෙකැයි සිතීමි.

“අඬන්න එපා. හොඳින් තේරුම් ගන්න නම් ඒ ඇති. තවත් අඬන්න එපා. ඊළඟ පන්තියට නාවට කමක් නෑ, කලබල කරන්නේ නැතුව මේ කාමරේට ම වෙලා ඉන්ඩ හොඳ ද?” යැයි කියූ ඇ මා හාන්සි පුටුවක වාඩි කෙරෙව්වා ය. එවිට ම වාගේ පන්තිය පටන් ගැනීමේ සිතුව නද දිණි. ඇය මේසය උඩ තිබුණු පොත් ටික අතට ගෙන මා දෙස බලාගෙන හුන්නා ය; උඩු මහලේ පිහිටි කාමරයේ කවුළුව තෙක් උසට වැටී තිබුණ මිදි වැලෙන් මිදි පොකුරක් කඩා ගන්නා ය; එය සිහින් හඬින් වැලපෙමින් හුන් මගේ උකුළු උඩ තබා සන්සුන් ලෙස එතැනින් නික්ම ගියා ය.

මෙතෙක් වේලා කැකෝ ගසමින් සිටි ළමයින් පන්ති කාමරයට ඇතුළු වීමත් සමග ම අවට පුරා මහා නිශ්ශබ්දතාවක් පැතිරිණි. මට ඉවසිය නො හැකි තරම් දැඩි හුදෙකලා බවක් ද ශෝකයක් ද දැනිණි. අර තරම් මගේ සිත්ගත් ගුරුතුමියගේ හිත රිදවීමෙන් මා අතින් සිදු වූයේ බරපතළ වරදකැයි හැඟිණි. මට දුන් මිදි බුදීමට මා තුළ කිසිදු ආසාවක් ඇති නො වී ය. මම දිගට ම අඬඅඬා සිටියෙමි.

මගේ උරහිස සෙමින් සොලවනු දැනී මම එක් වරට ම අවදි වීමි. ගුරුතුමියගේ කාමරය තුළ මා වැලපිවැලපී සිටි ගමන් ම මට නින්ද ගොස් තිබුණු බව වැටහිණි. තරමක් කෙසඟ උස් සිරුරකින් යුත් ඇ සිනහ මුහුණින් යුතුව මා දෙස බලාගෙන හුන්නා ය. ටික වේලාවක් නින්ද ගොස් තිබූ බැවින් මට සුවපහසු බවක් දැනිණි. මඳ වේලාවකට පෙර සිදු වූ දෙය අමතක කොට ලජ්ජාවෙන් මෙන් සිනා සුණෙමි. එවිට ම වාගේ මා කලබලයට පත් වීම නිමිති කොටගෙන මගේ උකුළු උඩ තිබී බිම වැටෙන්නට ගිය මිදි පොකුර අල්ලාගනිමි. හදිසියේ ම කනගාටුදායක පුවත සිහිපත් වීමි. මගේ මුහුණට නැගුණු සිනහව යටපත් වී ගියේ ය.

“ ඔය විදිහට මුණ නරක් කරගෙන ඉන්ඩ එපා. ඔක්කෝම ළමයි ටික ආපහු ගියා. දන් ඉතින් ඔය ළමයන් යන්ඩ. හෙට කොහොම හරි ඉස්කෝලට එන්ඩ ම ඕනෑ. ඔය ළමයගේ

මුණ ජේන්ඩ් නැතිකොට දුක හිතෙනවා. ඔය ඇත්ත ම යි.”

ඇ මෙසේ කියා මිදි පොකුර රැගෙන මගේ බැගය තුළට දැමීමා ය. මම සුපුරුදු පරිදි මුහුද දෙසත්, නැව් දෙසත් බලමින්, මුහුද අසලින් වැටී තිබුණු මාර්ගයෙහි ගමන්කොට පෙරළා නිවසට පැමිණියෙමි; අනතුරු ව මිදි ගෙඩි ආසාවෙන් බිදිමි.

පසු දා එළඹුණු නමුදු පාසල් යෑමට මට හිත හදාගත නො හැකි විය. බඩේ කැක්කුමක් වත් ඔප්වේ කැක්කුමක් වත් හැදුණොත් කොච්චර හොඳ දැයි සිතීණි. එහෙත් එදින මට දුනේ කැක්කුමක් වත් නො සෑදිණි. අන්තිමේට මම අදිමදි කරමින් ගෙදරින් පිට වුණෙමි. මම කල්පනා කරමින් හෙමින් හෙමින් ඇවිදගෙන ගියෙමි. කෙසේ වුව ද පාසලේ ගේට්ටුවෙන් ඇතුළු වීම දුෂ්කර කාර්යයක් ලෙස පෙනිණි. එහෙත් ගුරුතුමිය අන්තිමට කී වචන ටික සිහිපත් වී මට ඇගේ මුහුණ බැලීමට බලවත් ආසාවක් ඇති විණි. මා නො ගියොත් ඇය දුකට පත් වනු නියත යි. නැවත වරක් ඇගේ කාරුණික බැල්ම මා දෙස යොමු කරවාගත මනා ය. හුදෙක් එකී බලාපොරොත්තුවෙන් මම පාසලේ ගේට්ටුවෙන් ඇතුළු වීමි.

එවිට සිදු වූයේ කුමක් ද? ජිම් මා එන තුරු බලාගෙන සිටියාක් මෙන් වහා ම දුවගෙන අවුත් මගේ අතින් අල්ලාගත්තේ ය. පෙර දින සිදු වූ දෙය අමතක කොට දැමූ අයුරින් ඔහු කාරුණික ලෙස හැසිරුණේ ය. කලබලයට පත් වී සිටි මගේ අතින් ඇදගෙන ඔහු ගුරුතුමියගේ කාමරය දෙසට ගමන් කෙළේ ය. හේතුව කුමක් දැයි මට එක වරට ම වටහාගත නො හැකි විය. පාසලට ගිය විට සියලු දෙනා ම ඇත සිට මා දෙස බලා “අන්ත බලාපන් හොරකම් කරන, බොරු කියන ජපන් ළමයා ආවා” යැයි මට දෝෂාරෝපණය කරනු ඇතැයි සිතා ගෙන සිටියෙමි. එබැවින් මෙකී හැසිරීම මා තුළ මහත් අසහනයක් ඇති කිරීමට හේතු විණි.

අප දෙදෙනාගේ අඩි ශබ්දය ඇසී දෝ, ජිම් දොරට තට්ටු කිරීමටත් පෙර, ගුරුතුමිය දොර විවෘත කළා ය. අපි දෙදෙන ම කාමරයට ඇතුළු වීමු.

“ජම්, ඔයා හොඳ ළමයෙක්. මං කියාපු කාරණය හොඳින් තේරුම් ගත්තා. ජම් කියනවා ඔය ළමය සමාව ඉල්ලුවේ නැතුවට කමක් නෑ යි කියලා. ඔය දෙනන් මීට පස්සේ හොඳ යාළුවෝ වාගේ ඉන්න ඕනෑ. හා, දෙනන් ම අතට අත දෙනන්.”

ඇ මෙසේ කියා සිනාසෙමින් අප දෙදෙනා උනුන්ට කීවිටු කලා ය. මම ආත්මාර්ථකාමියෙක්මයි මට සිතියි. එබැවින් ඔහුට අත දීමට මම මැළි කරමින් සිටියෙමි. එවිට ජම්, පහතට එල්ලෙමින් තිබුණු මගේ අත ඉමහත් ප්‍රීතියෙන් ඩැහැගෙන තදින් මිරිකා ගෙන සිටියේ ය. මගේ සතුට කෙසේ ප්‍රකාශ කරමි දැයි නො දනිමි. මම ලජ්ජාවෙන් සිනා සෙන්නට වීමි. ජම් ද ප්‍රසන්න ලෙස සිනාසෙමින් සිටියේ ය. ගුරුතුමිය ද මුහුණට සිනහවක් නඟාගනිමින්, “ ඊයේ දුන්න මිදි රහ ද ” යි මගෙන් ප්‍රශ්න කලා ය. ලජ්ජාව නිසා මගේ මුහුණ රත් පැහැ ගැනියි. මම පාපෝච්චාරණයක් කරන්නාක් මෙන් “ඔව්” යැයි පිළිතුරු දුනිමි.

එකල්හි ගුරුතුමිය “ එහෙනම් ආයෙත් මිදි පොකුරක් දෙනන්මි” යනුවෙන් කීවා ය. තද සුදු පාට ලිනන් ගවුමකින් සැරසී සිටි ඇය කවුළුවෙන් එළියට නැමී, මිදි වැලෙන් මිදි පොකුරක් කඩාගත්තා ය.

කුඩු තැවරුණු දම් පාට මිදි පොකුර, ඇ තම තද සුදු පාට වම් අත්ල මත තබාගත්තා ය.

ඇ සිහින් දිගු රිදි පාට කතුරක් රැගෙන මිදි පොකුර හරි මැදින් දෙකට කපා ඉන් එක් කොටසක් මටත් අනිත් කොටස ජම්ටත් දුන්නා ය. දම් පාට මිදි පොකුර ඇගේ තද සුදු පාට අත්ල මත තිබූ ආකාරයේ සුන්දරත්වය ඉතා පැහැදිලි ලෙස දැනුත් මගේ සිහියට නඟාගත හැකි ය.

ඉන් අනතුරු ව මම පෙරට වඩා හොඳ ළමයකු බවට පත් වීමි. මා තුළ තිබුණු ලජ්ජාශීලී, බියසුලු, නරක ගතිගුණ තරමක් දුරට මා කෙරෙන් පහ වී ගියේ ය.

මෙසේ සිටින අතර, මගේ ආදරය දිනාගෙන හුන් යහපත් ගුරුතුමිය අපෙන් වෙන් වී කොහේ දෝ යන්නට ගියා ය. ඇය මට නැවත වරක් මුණනොගැසෙන බව දැනීමි. ඇය සිටියා නම්, කොච්චර හොඳ දැයි දැනුත් මට සිතේ. හේමන්ත සෘතුව එළඹෙත් ම දම් පැහැ මිදි පොකුරු අලංකාර ලෙස කුඩු තැවරී තිබෙනු දැකිය හැකි ය. එතෙකුදු වුවත් එබඳු මිදි පොකුරක් රැගත් ඇගේ කිරිගරුඬ පැහැති සුන්දර හස්තය, කොතැන බැලුව ද දක්නට නැත.

2.1 අරුත් පැහැදිලි කිරීමි.

ඇබ්බැහි වෙනවා	-	පුරුදු වෙනවා
නිශ්චය	-	තීරණය
නැංගුරම	-	නැවක් එක තැනක රඳවාගැනීමට අවශ්‍ය වූ විට නැවෙහි සිට මුහුද තුළට මුදා හරින උපකරණය
කුඹගස්	-	රුවල් බඳින කණු
චිත්තාකර්ෂණීය	-	සිත් ඇදගන්නා
ඊර්ෂ්‍යාව	-	අනුන්ගේ සම්පත නො ඉවසීම
පාපොච්චාරණයක්	-	තමා කළ වැරදි ප්‍රකාශ කිරීම
අබියස	-	ඉදිරිපිට

2.2 ක්‍රියාකාරකම 1

- i. තම නිවසේ සිට පාසලට යන අතරමග දී ජපන් ළමයා දුටු ඉතා ම සිත්ගත් දර්ශනය කුමක් ද?
- ii. ජීම්ගේ දිය සායම් කෙරෙහි ජපන් ළමයා තුළ දිගින් දිගට ම ආසාව වැඩි වූයේ ඇයි ?
- iii. “ජපන් ළමයාට එතරම් යහළුවන් සිටියේ නැත.” මෙයට බලපෑ හේතු දෙකක් දක්වන්න.
- iv. “කලබල කරන්නේ නැතුව මේ කාමරේට ම වෙලා ඉන්න, හොඳ ද ?” මෙසේ පැවසූ ගුරුතුමිය පන්තියට ගොස්, අනික් ළමයින්ට පවසන්නට ඇතැයි ඔබට සිතෙන දේ ලියන්න.
- v. පසු දින ජපන් ළමයා, පාසල් ගේට්ටුවෙන් ඇතුළු වූයේ කුමන බලාපොරොත්තුවක් ඉටු කරගන්නට ද ?
- vi. පසු දින ජීම් හැසුරුණු ආකාරයෙන් ඔහු තුළ පැවති කෙබඳු ගති ලක්ෂණයක් මතු වන්නේ ද?
- vii. මේ කතාවේ සඳහන් වන ගුරුතුමිය ගැන ඔබට හිතෙන දේ වාක්‍ය කීපයකින් ලියන්න.
- viii. “ළමා වරිත හැඩගැස්වීමෙහි ලා ගුරුවරුන්ගෙන් ලැබෙන මාර්ගෝපදේශකත්වය ඉතා වැදගත් වේ.” මිදි පොකුර කතාවෙන් මේ අදහස කෙතෙක් දුරට තහවුරු වේ දැයි පැහැදිලි කරන්න.

2.3 ක්‍රියාකාරකම

භාෂා හුරුව

1. “අ” කොටසේ දැක්වෙන වාක්‍යාංශවල තේරුමට වඩාත් සමාන තේරුමක් ලබාදෙන පාඨ “ආ” කොටසෙන් තෝරා ලියන්න.

“අ” කොටස		“ආ” කොටස	
i. කසුකුසු ගාමිත්	ii. සැනසුම් සුසුමක් හෙළමින්	i. උදාසීන ගතියක් පාමින්	ii. සෙමින් කතා කරමින්
iii. මුහුණ මැලවී ගියා	iv. ඇලිමැලි කරමින්	iii. සිත සැහල්ලු කරගනිමින්	iv. සිතේ අසතුටක් මුහුණෙන් දිස් විය.

2. පහත දැක්වෙන වචනවලට ගැළපෙන විරුද්ධාර්ථවත් පද යොදා වාක්‍යය බැගින් ලියන්න.

සසල, ප්‍රසාද, දුබල, ස්වදේශික, කෘත්‍රීම, පරාර්ථකාමී.

i විදේශික	ii. අප්‍රසාදය	iii. ආත්මාර්ථකාමී
iv ස්වාභාවික	v. ප්‍රබල	vi. නිසසල

වියරණ හුරුව

න, ණ අක්ෂර භාවිතය

ලේඛනයේ දී න, ණ අක්ෂර යෙදීම කෙරෙහි අවධානය යොමු විය යුතු ය. එයට හේතුව මේ අක්ෂර දෙක නිසි ලෙස නො යෙදීම නිසා අර්ථය වෙනස් විය හැකි වීම ය.

උදා: වනයට ගිය මිනිසාගේ කකුලේ වණයකි.

පහත සඳහන් යෙදුම් කියවන්න:

ස්වර්ණ ජයන්තිය	සතරකන් මන්ත්‍රණය
වාහාකරණ විවරණය	පළමු වන ශ්‍රේණිය
පෞරාණික දේවල්	ධන-සෘණ භේදය
තරුණ තරුණියන්	භාෂා පරිණාමය

රකාරය, රකාරාංශය සහ කාරය යන මේවාට පසුව මුර්ධජ ණ කාරය යෙදේ. මෙයට වෙනස් වන තැන් ද භාෂාවේ දක්නට ලැබේ.

උදා ප්‍රාන්තය, ග්‍රන්ථය, මකරන්ද, වෘන්දය

පහත දැක්වෙන යෙදුම් ද බලන්න.

පියාණෝ යති.	පුතණුවන් හඳුන්වා දෙන්න.
පෙම්බර මෑණියනි,	

ගෞරවාර්ථය දීම සඳහා යෙදෙන ආණ, අණ , අණි යන ප්‍රත්‍යය මුර්ධජ “ණ” කාරවත් ව යෙදේ.

සණ්ඨා නාදය	දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය	කණ්ඨප අක්ෂර
මණ්ඩලය	කණ්ඩායම්	ආණ්ඩුව

යන තැන්වලින් පැහැදිලි වන්නේ ට, ඨ,ඬ, යන අකුරුවලට මුලින් බොහෝ විට මුර්ධජ “ණ” යෙදෙන බවයි.

එහෙත්,

ඇන්ටනාව, ඇන්ටන්, ඇලෙක්සැන්ඩර්, බ්‍රැන්ඩ්
වැනි ඉංග්‍රීසි බසින් එන වචනවල ට, ඩ, අකුරුවලට මූලින් යෙදෙන්නේ දත්තජ 'න'
කාරය යි.

මේ තැන්වල මූර්ධජ 'ෂ' කාරයට පසුව යෙදෙනුයේ මූර්ධජ 'ණ' කාරය යි.

නිදසුන්: විෂ්ණු දෙවියන් , පාෂාණ යුගය, පරීක්ෂණ ක්‍රමය,
උෂ්ණත්වය, භාෂා ලක්ෂණ, දක්ෂිණ ලංකාව

එහෙත් තාලුජ 'ශ' යන්නට පසුව දත්තජ 'න' කාරය යෙදෙයි.

දර්ශන පථය, ශාන්ති කර්මය, ප්‍රශ්න පත්‍රය

කර්මකාරක අතීතකාල ක්‍රියා පදවල දී මූර්ධජ 'ණ' යෙදේ.

සඳ නැගිණි, පහන නිවුණේ ය, සත්තු මැරුණහ.

රකාරාන්ත ධාතුවලින් සෑදෙන න, නූ ප්‍රත්‍යය සහිත ක්‍රියාරූපවල දී යෙදෙන්නේ දත්තජ
'න' කාරය යි.

ඔවුන් කරන වැඩ
හිසින් දරන බර
අහසෙහි සරන කුරුල්ලෝ
වී වපුරනු පිණිස

මේ පද සෑදෙන්නේ කර, දර, සර වපුර යන රකාරාන්ත ධාතුවලිනි.

2.4 ක්‍රියාකාරකම 3

නිවැරදි අක්ෂර වින්‍යාසයෙන් යුත් පදය තෝරා ලියන්න.

ලිපිනය	-	ලිපිණය	උල්ලංඝණය	-	උල්ලංඝනය
ණයකාරයා	-	නයකාරයා	වර්ණය	-	වර්නය
මැතිවරනය	-	මැතිවරණය	තාක්ෂණය	-	තාක්ෂනය
ලේඛණය	-	ලේඛනය	භාණ්ඩාගාරය	-	භාන්ඩාගාරය
ප්‍රශ්නය	-	ප්‍රශ්ණය	සමීකරන	-	සමීකරණ
පරිගණකය	-	පරිගනකය	කණගාටුව	-	කනගාටුව
පරීක්ෂනය	-	පරීක්ෂණය	උත්කර්ෂණය	-	උත්කර්ෂනය
දර්ශනය	-	දර්ශණය	රජාණෝ	-	රජානෝ
දියණියන්	-	දියනියන්	කණිෂ්ඨ	-	කනිෂ්ඨ
කියවිණ	-	කියවින	උගණ	-	උගන

2.5 ක්‍රියාකාරකම 4

හිස්තැනට සුදුසු අකුරු යොදා වචන සම්පූර්ණ කරන්න.

පූර්.....	(න,ණ)	ක.....ගාටු	(න, ණ)
දෙර.....	(න,ණ)	මධපය	(ණ, න්)
උත්තීර්.....	(න,ණ)	කණ්.....ඬි.	(නා,ණා)
ප්‍රච.....ධ	(ණ,න්)	දේ.....න	(ශ,ෂ)
ක.....ධායම	(ණ ,න්)	ප්‍රදර්.....න	(ශ,ෂ)
ප්‍රශ්.....	(න,ණ)	විකා.....න	(ශ,ෂ)
සංශ්ලේෂ.....	(න,ණ)	රක්.....ණ	(ශ,ෂ)

2.6 පැවරුම

රචනයක් ලියමු.

1. හොඳ ශිෂ්‍යයකු / ශිෂ්‍යාවක වන්නට නම්... යන මාතෘකාව යටතේ ඔබ පාසලේ බිත්ති පුවත්පතේ පළ කිරීම සඳහා රචනයක් ලියන්න.
2. මුර්ධන 'ණ' කාරය යෙදී ඇති වචන හැකි තරම් එකතු කොට පොත් පිංචක් සකස් කරන්න.

සංකල්පනා

අනුන්ගේ	පොත්
නාදිනු නොගන්	කිසිවක්
උච්චනා කළ	හොත්
කියා ඉල්ලා ගැනුම	යහපත්